

01 SON CENT CINQUANTA // SON 150

Lletra: Ismael Carretero
Música: Garri Campanillo

Avui, dimarts de gràcia i desgraciat
darrere la barra he vist
una atributs desafiants,

en el sopor d'aquestos dies,
uns atributs de la més alta casta
i m'has dit són cent cinquanta,

i he acceptat el repte.

Sense alçar vista del pecat,
me prenoliat el carajillo amb el llavis
i l'engoli't d'un glop.

i es hores d'ara
que puc acontentar-me a ser client,
per tota forma d'observança
a la natura divina que et precedeix
i que m'explica,

i em diuen: que estic viu encara
i que lluny de ser tot un somni
tu m'atens,
en són carajillos d'esta mena
que em desperten a la vida,

avui no es dimarts,
segur que no.

Aquet diumenge de gloria
barates venien les resurreccions:
a cent cinquanta.

02 SON 0'90 €

Lletra popular // Ismael Carretero

Música: Garri Campanillo

Una monja pervertida,
una golfa immaculada,
una carn preservativa,
una ofrena descarnada.

Tens l'olor de tots els vicis mortals,
doctora a l'altra banda de la barra,
tu que pots diagnosticar-me el meu mal,
sanadora del dolor, gran xamana.

El davantal turgent d'una Afrodita,
el rimel d'una verge sevillana;
mai ha de servir cafè amb sacarina,
sinó resurreccions a 150.

M'abuidí les butxaques de pessetes,
buscant-te pels santuaris de l'alba ;
tu, que feres del dimarts un diumenge,
toca'm el cafè de record canalla.

Pagament sense divisa,
mare de la carn en flama,
flor de negra mantellina,
Salve, reina de la barra!

Salve, reina de la barra!
Salve, reina de la barra!
Salve, reina de la barra!

03 LA CAMBRERA

Lletra: Ismael Carretero.
Música: Garri Campanillo.

Hi ha d'espais més silenciosos
que la barra del teu bar,
hi ha sagraris on les hòsties
es despullen per dormir.

Jo no busque una caseta
per criar una família,
jo no busque altres oficis
per poder eixir de pobre.

He trobat altres cambres
que em serviren un cubata,
he trobat un fum de barres
on passar tota la nit;

però els grans descobridors
han passat tots a la història,
ja no queda un cantonet
on poder reviscolar.

Ja no busque, ja no trobe;
les tabernes sense cor,
matinades sense lluna
i la pell sense carícia.

Ara saps que sóc qui espera,
en silenci i refugiat
a recer d'un whisky amb gel,
la calor d'unes mamelles;

sóc qui espera la besada
dels llavis de l'entreuix,
sóc qui espera el teu solstici
amb els ventres empeltats.

Sóc qui espera, qui t'espera,
recolzat al mostrador;
qui t'espera, sense hores,
tot borrarxo de paraules.

04 TRES MINUTS I MIG // SALIVA CANALLA

Lletra: de Ismael carretero.

Música: Garri Campanillo.

Pren-me la mà
Pren-me la mà
com les esponges l'aigua
Pren-me la mà

que el temps es gira
contra els que no mouen,
que veus la lluna parda
ferir la beta d'eixos ulls
que es clouen.

pren-me-la fort,
Pren-me-la fort,

Porta'm a l'herba
d'una matinada
on el desig que beu
la pell més crema;

que em porten nits
de saliva canalla
les cames bordes
de la teua arbreda.

Potser em prenga
dels ramals la por,
que, advers l'oratge,
em fosque la mirada,

Potser la fam
la perda d'un sol mos.
Potser la fam
la perda d'un sol mos.

I per si hi ha un cas,
que siga via llarga
l'ardent besada
de la temptació,

que neixca prístina
la desbravada.
Potser em prenga
dels ramals la por,

Que, advers l'oratge,
em fosque la mirada,
Potser la fam
la perda d'un sol mos,
Potser la fam
la perda d'un sol mos,
Potser la fam
la perda d'un sol mos.

05 ABRIL

Lletra: Ismael Carretero
Música: Garri Campanillo

Com un tràfec de sandàlies
per les rutes de l'amor;
com la vespra sense núvols
de jornades de plaer;
com un cel pintat de rojos
per les ales, per les ales dels ocells.

estilisme d'espardenya
i un beset per berenar;
poesia entre les cames
perseguint un cul de Pasqua;
confessions a quatre veles,
lluna gran, carrers banyats.

dolça eterna simfonia
de la pell adolescent;
un grapat d'arena als peus
i uns camins per passejar;
tarongers oberts en flor
i un desig que al vent desperta.

un empelt de llum als ulls
al racó de la memòria;
estació d'enllaç dels nervis
i un carnet d'identitat;
la vesprada que em revela
la cançó que habita en mi.

en abril seré persona;
en abril seré, Senyor,
oració de sèquia plena,
partitura de la nit,
la ressaca d'una aurora,
primacera, primavera de demà.

06 L'ALTRE HEROI

Lletra: de Ismael carretero.

Música: Garri Campanillo.

Més lluny...

Més lluny de les arbredes verdes
i dels amplis cabdals d'aigua.

Avança amb l'ànima sota el braç
com qui porta una viena de pa
recent cuita, encara cruixent.

Enllà les canyes braves
que indiquen el camí de l'aigua,
allà on s'acaba el terme de terra
que deixa lloc a la mar,
on estels cauen sense fer bac
i el sol no veu horitzó on aguaitar...

Més lluny...

Més lluny de les arbredes verdes
i dels amplis cabdals d'aigua, allí...

Era allí

si el coneixements'esvaia per inèrcia,
allí era
si igual donava saltar que soterrar,
escoltar què fer,
posem per cas que allí seria
quan confià l'heroi la seua ànima
a la dansa dels elements.

07 TOCAR MARE

Lletra: Ismael Carretero

Música: Garri Campanillo

De vegades tinc por i no ho comente,
m'ho calle com si fóra una vergonya,
ho amague per si de cas molestara,
embolique el meu jo i el fique en oli.

De vegades em sorprén un vell pànic,
l'atàvic monstre d'un infant petit,
i busque pels meus clavills companyia
i evoque els precés que ho conjuraven tot.

A voltes correria a tocar mare,
diria el seu nom i el sol eixiria,
trencaria el sostre d'aquest silenci.

A voltes un nom diria les coses,
aquetaria els vents i les paüres,
obriria tots els pots de conserva.

08 EL JOVE HEROI

Lletra: Ismael Carretero.

Música: Garri Campanillo.

Quan les ombres vinguen fèrtils
carregades de tenebres
i m'amollen al damunt
un cadàver d'incerteses,
posaré l'esquena recta
com si fos davant el mestre
per sostindre el pes de coses
que ara hui no puc entendre.

Quan les ombres vinguen bordes
per llençar-me un feix de greuges
correré descalç la cursa
pels estadis de les penes,
i en girar una revolta
entre tolls, barrancs i séquies,
comprendré com certes ombres
es nodreixen d'àngels febles.

Correré llavors més ràpid
des d'Esparta fins Atenes
per a dir-li als sacerdots
que podem guanyar els perses,
i si el joc d'una pregunta
m'amenaça per darrere
a l'Esfinx farà saber
que la glòria és dels atletes.

Correré llavors més lliure
sense el pes de les cadenes
i a l'altar de la saviesa
deixaré un present d'ofrenes.
I llavors no hauré de córrer
per poder anar ben destre,
sols hauré de caminar,
com el sol, el cel i el vespre.

Si les ombres venen fosques
com tronades de setembre
trobaran en mi un arcàngel
sense por a les fronteres.

09 OCTUBRE (Cançó per a Patri)

Lletra: Ismael Carretero
Música: Garri Campanillo

Les fulles plouen dels plataners
un llit de melsa pentina el carrer,
encara porte roba de rebaixes
i el teu record con muda d'entretemps;

ja són tan altres rostres i façanes,
ja la ciutat ignora els seus budells
i jo em baralle amb totes les voreres
quan obri el teu calaix al pensament.

I què vindrà després de tu i de mi
si els anys ens fan i ens tornen a desfer?
Després de tot octubre sempre aplega
i cerca l'aire l'ànima d'un bes,

un carajillo i quatre assignatures,
els deures clàssics que deixí de fer,
el teu fantasma al cel de Blasco-Ibáñez
i tota la cervesa que beuré.

I què vindrà després de tu i de mi
quan es dibuixen les tardors la pell?
Silencis llargs de biblioteca tensa
que en pau descansen del coneixement,

una vesprada, confidències curtes,
cançons d'amor escrites en papers
i el fum d'una calada que pregunta
que què collons em passa últimament.

Els dies passen, sempre octubre espera,
i les vesprades guarden els diners
per a comprar uns anys de joventut;
amb la certesa de valdre molt menys

que tot allò que costí de parir;
comprar el dies quan cantava Al vent,
allà quan no existia cap fissura
per descobrir Raimon en calçotets.

I què vindrà després de tu i de mi
si no atiní en saber voler-te més?
Si s'ha posat a ploure com plovia
el dia que ens callàrem un adéu?

10 L'HEROI PASMAT

Lletra: Ismael Carretero
Música: Garri Campanillo

Un amor de residència
té l'heroi abandonat,
totes les penetes guarda
en la conca de la llar.
Una cambra sense vida
i una vida sense amar,
com un codi de batalla
per suar el matalap.

Sóc l'heroi que busca causa,
el rebel sense jornal,
cada dona que estimara
fou matèria per cantar.
Totes les meues penetes
les guanyí anant a destall
i ara jugue al solitari
de l'heroi davant la llar.

El record no m'enverina,
m'ha matat la soletat
i esta pell d'heroi de còmic
que no es deixa acariciar.
Les penetes porte escrites
al meu rostre de covard
pels arraps de la memòria
i els bessos que no he donat.

Totes les penetes, totes,
te les vaig a encomanar
com si al súper te n'anares,
te n'anares a comprar;
i quan tu me les portares
sense un bes per a tornar
en el cor d'un tupperware
se'm secarà el llagrimal.

11 CINC O SIS

Lletra popular // Ismael Carretero.

Música: Garri Campanillo

M'hauràs vist mil vegades
o només cinc o sis,
passar pel teu davant
a ple dia i de nit,

m'alerta des de lluny
el flaïre de l'encís,
el trobador de barra
que aspira els teus sospirs,

m'hauràs vist mil vegades
o només cinc o sis,
a l'ombra d'un balcó,
a la fresca del riu,

si mires tan alta,
si et banyes amb gesmil,
no hi haurà prou finestra
per poder haver-me vist,

m'hauràs vist mil vegades
qui pot ser eixe xic?
Les torres m'ho pregunten
i amb la mirada ho dic,

jo sóc qui beu cervesa
o el jove que somriu,
aquell que creua el pont
passat de gots de vi,

qui besa altars de lluna,
qui els passos porta escrits,
qui marxa pels carrers
com devot pelegrí,

t'he vist en l'aigua nua
al sud de tot camí,
al fons de cada copa,
als marbres abassís.

I al teu costat ser?
Quan et mogues del llit,
famèlic insaciat
paràsit del desig.

M'hauràs vist mil vegades
o només cinc o sis.
Del Carme a l'Arenal
cantant el cheek to cheek,

Les vides no viscudes
en tu les tinc dormint,
no tindrè una mort segura,
que en tindre cinc o sis,

i després de cada mort
floriré els teus jardins
enredat a les reïxes
que m'enlaïren al teu pit.

Recorda'm per a sempre,
perquè no he de morir,
jo he de regnar a un pati
on sempre és mes d'abril.

Recorda'm per a sempre,
perquè no he de morir,
jo he de regnar a un pati
on sempre és mes d'abril.

M'hauràs vist de vegades
però te'n queden més de mil,
m'hauràs vist de vegades
però te'n queden més de mil.

12 LA GRAN DIADA

Lletra: de Ismael carretero.

Música: Garri Campanillo.

Carrer de Dalt, carrer de Baix,
corrent la gent he vist passar,
carrer amunt, carrer a baix,
el món que corre i tu no estàs.

Rellotge Vell i Micalet,
les cames llargues van corrent,
Rellotge Vell i Micalet,
un cor i un altre fan carrer.

Serà la gran Diada
quan tu m'estimes massa.
Serà la gran Diada
un bes de matinada.

Sant Nicolau i vora riu,
tothom desperta i diu que sí,
Sant Nicolau i vora riu,
les roses tendres fan camí.

El pont de Fusta i Triador,
qui recula menja pols,
el pont de Fusta i Triador,
figues dolces en tardor.

Serà la gran diada
para tots dos la taula
Serà la gran diada
un mosset en cada galta.

Carrer la Pau, carrer Jesús,
i encara tu no t'has mogut,
carrer la Pau, carrer Jesús,
un niu de llunes fan els ulls.

Serà la gran Diada
quan tu m'estimes massa.
Serà la gran Diada
ferjunts la caminada.